

Justitsministeren (Zahle): I det store og hele tør jeg nok betegne Modtagelsen af dette Forslag her i det høje Ting som ret venlig, uagtet den straalende Begyndelse jo ikke holdt, hvad den tilsyneladende kunde love. Jeg maa takke det ærede 3die kongevalgte Medlem (Hage) for den smukke Maade, hvorpaa han aabnede Forhandlingerne angaaende dette Forslag, og fordi han paa sit Partis Vegne kunde tilsige en velvillig Behandling af Forslaget. Jeg nærer derfor Haab om, at vi skal kunne komme til et Resultat paa dette Omraade, som ganske vist er nyt, og hvor man derfor naturligvis maa begynde med en almindelig Drøftelse, under hvilken højst forskellige Anskuelser kommer til Orde.

Det ærede 3die kongevalgte Medlem gjorde nogle Bemærkninger angaaende andet Stykke af § 4, som han fandt ikke var tilstrækkelig skarpt, naar det nemlig foreskrives, at enhver Dyrlægge, der tilser et tilskadekommet eller sygt Husdyr, om hvilket han mener, at det ikke kan helbredes, og at det vil medføre unødigt Lidelse at lade det leve, straks skal gøre Anmeldelse herom til Politiet. Det ærede Medlem mente, at det vilde være rigtigt, at vedkommende Dyrlægge straks skulde forlange Dyret nedslaaet, og kun hvis Ejeren nægtede at efterkomme et saadant Forlangende, skulde han meddele det til Politiet, og det skulde være det stedlige Politi og ikke Herredsfogeden, til hvem der kunde være langt. Nu, i Telefonens Tid, kan der vel ikke være saa forfærdelig langt til Herredskontoret i noget Tilfælde; men i øvrigt kan jeg ganske tiltræde, hvad det ærede Medlem her fremførte. Det kan efter min Mening være ganske rigtigt, at Dyrlæggen selv forlanger vedkommende Dyr nedslaaet, og at Politiet kun bliver blandet ind i Affæren, hvis vedkommende Dyrs Ejer ikke retter sig efter Henstillingen eller Forlangendet fra Dyrlæggen. Hvis det nemlig kan ordnes mellem Dyrlæggen og Ejeren, naar Dyrlæggen kommer ud og ser paa Dyret, saa bør Politiet ikke blandes ind i den Affære; deri mener jeg, det ærede Medlem har Ret, og hvis man fra Flertallets Side kan enes om at indføre en saadan Ændring i Forslaget, skal jeg med største Fornøjelse tiltræde den, idet jeg anser det for at være en Forbedring.

Det ærede Medlem fandt dernæst Forbudet mod at fjerne Mælketænderne hos Hestene for derved at vildlede Køberen overflødig, fordi det allerede maa

siges at være forbudt i Henhold til den bestaaende Lovgivning som en bedragerisk Handling. Deri kan det ærede Medlem for saa vidt have Ret, og maaske trænger ogsaa denne Bestemmelse til en noget anden Redaktion, men det, man tilsigter ved denne Bestemmelse, er jo at hindre, at man trækker en Mælketand ud i Tilfælde, hvor det ikke af Hensyn til Hestens Tandudvikling er hensigtsmæssigt, men fordi man vil fremkalde en kunstig Udvikling af Hestens Tænder, saaledes at en maaske ikke helt kyndig Køber kan antage Hesten for at være ældre, end den er, fordi den ikke mere har nogen Mælketand, og fordi de nærmeste Tænder har udviklet sig stærkt og er rykket nærmere til hinanden, fordi Mælketanden er rykket ud, end de ellers vilde være. Dette Forhold er nemlig ikke Dyrplageri; naar Mælketanden fjernes paa en ordentlig Maade, kan det vel nok gøres uden at medføre synderlig Fortræd for Hesten, men det bliver efter kyndiges Sigende Dyrplageri derved, at Hesten bliver solgt som værende et Aar ældre, end den er, og derfor af den godtroende Køber let bliver paalagt større og strengere Arbejde, end den har Kræfter til at bære, idet den paa Grund af sin unge Alder ikke kan svare til, hvad der bliver forlangt af den. Det er dette, man skal finde en Form til at hindre, og det haaber jeg nok skal være muligt, selv om man ikke skulde finde den her foreslaaede helt rigtig.

Det ærede 3die kongevalgte Medlem (Hage) vilde ogsaa være med til at forbyde Kupering. Det glæder mig meget, for jeg havde befrygtet, at et saadant Forbud vilde møde megen Modstand heroppe i dette Ting ogsaa fra Kredse, som det 3die kongevalgte Medlem naturligt kunde repræsentere. Der glæder mig derfor overordentligt at kunne faa Støtte fra det ærede Medlems Side til Forsøg paa at forbyde Kupering af Heste.

Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Jensen-Toustrup) var straks langt mere forbeholden overfor det foreliggende Forslag. Det ærede Medlem spurgte, hvem der skal afgøre, om § 1 er overtraadt, om et Dyr er mishandlet. Det skal Dommeren afgøre, men han vil ikke i noget Tilfælde afgøre det saaledes, at hvis en Mand har kørt sine Heste svedte, fordi han skal komme til Hjælp ved Ildebrand eller skal hente Læge til en meget syg eller Jordemoder til en Barselkvinde, saa har Manden overtraadt § 1 og overanstrengt Dyrene, thi der maa lægges Mærke til, at Overan-